

Roskilde Fjords
Kajakklub
Brinchhjemmet
Strandvejen 18
Veddelev
4000 Roskilde

Sommer 2017

Et Weser eventyr i Hann-Münden	2
Maribo Søerne	5
Devizes-Westminster Race 2017	6

Et Weser eventyr i Hann-Münden 5.-8. Maj 2017

Der var engang.....

Sådan starter alle eventyr, og jeg vil nu fortælle et eventyrligt eventyr om at deltage i Weser marathontur med kong Finn, dronning Hanne og troldmand Tom.

Kevin og jeg fik lov at låne en dobbelt havkajak af elverfolkene Finn og Marlis, som desværre ikke selv kunne deltage, og fredag over middag drog vi spændte afsted i vores 4-hjulede karet med kajak på taget til Tyskland, hvor vi skulle mødes med de andre.

Kevin og jeg kom senere end beregnet frem til Hann-Münden, som er en by i den tyske delstat Niedersachsen.

Vi viste godt at vi ville komme senere end de andre, og havde derfor givet vores telt til dem - så vi var heldige, at det var sat op for os da vi endelig var fremme ved 22-tiden.

Sikken en luksus....

Efter en kold nat, hvor isdronningen havde blæst meget kolde vinde, startede vi dagen med at gå ind til byen og spise morgenmad. Det var strålende varmt vejr, og vi var så heldige at finde en cafe, hvor vi kunne sidde udenfor og nyde torvet, og alle de smukke gamle bindingsværkshuse dateret helt tilbage til 1500-tallet. Byen er ganske fortryllende og idyllisk - absolut et besøg værd. <http://www.ferie-niedersachsen.dk/hann-muenden>

Vi tog derefter tilbage til campingpladsen, og gjorde klar til vores første tur på floden.

Det hører til fortællingen, at Kevin og jeg kun har roet 4 km. i hver sin kajak, og 8 km. sammen i en dobbeltkajak siden sidste sommer....så med 12 km. i km-banken, kan man godt sige at hele Weser projektet var lidt satset. Ved Hann-Münden flyder kildefloderne Werra og Fulda sammen, og bliver til floden Weser. Om lørdagen prøvede vi kun kræfter med Werra eller Fulda eller måske var det begge to - det kan jeg ikke lige huske. Vi klarede 18 km. og 4 overbæring - med hjælp. Jeg blev skånet for at slæbe den 36 kg. tunge kajak. Var træt men tilfreds og optimistisk efter turen.

Der er en hel del logistik, der skal klares. Bla. skal bilerne køres hen til det forventede målsted dagen efter ved enten 50-80-135 km. Finn og Tom drog afsted på den farefulde færd, og kørte bilerne hen til vores forventede slutsted på en campingplads som lå 80 km. Væk, og skulle derefter med en specielt til lejligheden kørende bus retur til os.

Hanne sørgede for morgenmadsbilletter så vi kunne få "lagt en bund" på campingpladsen før løbet.

Efter en - lidt sen - men dejlig middag på restaurant i rådhuskælderen på torvet var det godnat for Kevin og jeg. En dejlig dag i dejligt selskab.

Søndag var med tidlig start. Vækkeuret ringede kl. 4:30, og det var lidt en overvindelse at skulle ud af den varme sovepose og ud i kulden og mørket. Men der var masser af liv på pladsen - alle var ved at gøre klar og stemningen var glad og forventningsfuld. Efter morgenmad var alvorrens time kommet, hvor den grumme Weserflod skulle besejres. Kl. 6:02 var vi i kajakkerne og efter 2 km. og en overbæring var vi fremme ved startstedet, hvor kildefloderne løber ud i selve Weserfloden. Der var ganske vist strøm i floden, men slet ikke så voldsom som jeg havde forestillet mig.....

Vejret var diset og tåget de første par timer - men ingen vind, og det gav en ganske særlig fredfyldt stemning at ro i tågen. Op af formiddagen lettede tågen, og vi kunne nyde den frodige natur, bjergene, de åbne marker, og de smukke gamle byer mens vi roede afsted. Vi havde godt følgeskab af Finn, Hanne og Tom som virkelig tilpassede deres tempo til os. Vores første tissepause var efter 25 km., hvor jeg allerede ved de 20 km. havde haft min første lille krise. Men med en tår vand og noget druesukker gik det fint igen, og vi var fortrøstningsfulde, og så frem til at kunne holde frokost ved 50 km.

Lidt før de 50 km. orienterede Tom os meget diplomatisk om, at vores frokostdestination lå lidt efter de 50 km., så hvis vi ikke ville længere end 50 km. måtte vi ro tilbage i modstrøm. Ville vi stoppe ved 50 km.? Nej da.....nu var vi kommet over halvvejs og 30 km. var lige pludselig til at overskue selvom vi vidste det ikke ville blive nemt.

Vi hang på, og efter at Tom havde skruet bissen på (på dansk) overfor en tysk 4-mands lang robåd som fyldte en hel bro, kom vi i land og nød en dejlig medbragt frokost bestående af brød, pølser, brieost og æbler. Solen skinnede fra en skyfri himmel, og vi fik en tiltrængt pause, og en lille blunder på græsset. Nogle blundede med flere næselyde end andre skulle jeg lige hilse og sige.

Klar til sidste etape på ca. 30 km.

Vi var heldige med vejrguderne. Der var kommet lidt mere vind - modvind - og det blev også mere skyet, men vejret var stadig med os. Omkring de 70 km. kom jeg igen i krise - jeg kunne slet ikke finde ud af teknikken, mine hænder gjorde ondt, jeg var træt osv. osv. Jeg var nødt til lige at lade padlen hvile lidt, og atter ty til noget at drikke og dobbelt portion druesukker mens Kevin roede videre.

Det gav mig igen lige lidt power - men de sidste km. var helt ærligt ikke så sjove...lige indtil vi så målet.

Hvor var det dejligt - og igen stod kong Finn, dronning Hanne og troldmand Tom klar til at hjælpe os og kajakken i land.

Sikke en fantastisk følelse. Vi klarede 80 km. mod alle odds, og vi fik alle overrakt en sølvmedalje med et tysk tillykke.

Efter lidt afslapning gik turen tilbage til Hann- Münden. Aftensmaden blev igen indtaget i byen, og der blev givet lidt konstruktiv kritik til Kevin og mig. Vi fik INGEN point for den kunstneriske udførsel – tilsyneladende var vores stil ikke noget kønt syn. Men pyt – det er en detalje....vi kom frem ☺ og synkroniseringen må vi så træne på hjemme. Eventyret sluttede mandag morgen, hvor vi i ro og mag kom op, tog ind til byen igen for at spise morgenmad, fik pakket sammen og Tom, Kevin og jeg drog nordpå mens Finn og Hanne fortsatte sydpå til flere eventyr. Der er også en lille morale i historien. Hvis Kevin og jeg kan klare det kan alle klare det. Dog er forudsætningen selvfølgelig at man virkelig VIL det, for turen ER hård. Men Weser floden er ikke uovervindelig.....og specielt ikke når man har nogle gode klubkammerater som følgesvende.

Hermed en opfordring til, at vi næste gang kan stille op med et større RFK hold end blot 5 deltagere.

Med hilsen
Yvonne

Maribo Søerne 16.-18. juni

Tyve folk heraf 17 fra klubben deltog i weekendturen til Maribo Søerne med overnatning på Maribo Camping lige ned til Søndersø.

Fredag

Roskilde Fjords Kajakklub havde en temmelig dramatisk start på turen til Maribo. De fleste kajaker var blevet spændt på bilernes tagbagagebærer i silende regnvejr. Mads og Per havde måske ikke været helt heldig med fastspændingen af 4 kajaker. I hvert fald røg kajakkerne med tagbagagebærerne og ”juletræer” af på motorvejen uden for Maribo med over 100 km i timen!! Til alt held blev ingen bagvedkørende ramt af kajakkerne. Lige så heldigt var det, at kajakkerne næsten ikke tog skade af flyveturen. Mads’ bil fik derimod en revne i glastaget. Mads og Per fik hurtigt fjernet kajakkerne fra motorvejen. John kom forbi og tog to af kajakkerne, som han bandt ekstra godt fast. Senere kom Finn P tilbage og hentede de to sidste.

Vel fremme på Maribo Camping plads blev kajakkerne inspiceret, men der blev ikke nogen tur om aftenen. Blæsevejret inviterede heller ikke til en stille aftentur, selvom solen nu tittede frem. Der blev i stedet sat telte op, tændt op i grillen og åbnet nogle øl. Snakket og hygget. Marlis kom dog pludselig i tanke om, at alt det indkøbte til lørdagens festmiddag stadig stod hjemme i garagen. Og da Mads også havde glemte kajaktøj hjemme, ville han køre hjem efter nye tagbøjler, træningstøj og festmiddagen næste dag.

Lørdag

Vågnede op til en dejlig solskinsdag med lidt blæst fra vest. Efter en skøn morgenmad med hjemmebagt brød fik vi gjort klar til en formiddagstur. Vi roede i den vestlige del af Søndersø, som er den største af Maribo Søerne. Vi ville krydse søen via en mindre ø, men blæst og bølger på tværs fik os til at ro den samme vej tilbage, som vi begyndte fra. Så roede vi ad åen med nøkkeroser, åkander og lave broer gennem byen til Nørresø, som er delt af motorvejen. Her var der mere stille vejr og meget hyggeligt – især turen på den snoede å. Tilbage på campingpladsen var det frokosttid, og flere fik også en lur i solskinsvejret. Om eftermiddagen roede vi mod øst på Søndersø i medvind. Nogle fortsat til den østlige ende, mens de fleste fik en lidt mindre tur forbi Engtofte Gods. I alt fik vi roet 23 km denne lørdag – og nogle lidt mere. Om aftenen blev der tændt op i grillen, hældt vin i krus og glas og lavet salater. Godt at Mads fik hentet aftensmaden, for det var meget lækkert. Mads havde også leveret flere dådyrkøller, så med bøffer og pølser og alt tilbehøret gik alle mætte fra bordet.

Søndag

De fleste sov længe om morgenen, og ingen var ude på en frisk morgenkajak-tur. Efter godt med kaffe og morgenmad var vi klar til en formiddagstur. Heldigvis var der nu ikke længere blæsevejr. Så vi tog igen rundt i den vestlige del af Søndersø, og krydsede over søen via en mindre ø. Igen tog vi den hyggelige tur ad åen til Nørresø og en tur rundt på Nørresø. En skøn formiddagstur på 11 km.

Efter frokosten blev teltene pakket sammen og kajakkerne spændt ekstra godt fast på tagbagagebærerne.

En kajaktur til Maribo Søerne kan varmt anbefales. Campingpladsen ligger ideelt ned til Søndersø og tæt på byen. Det er en hyggelig mindre campingplads med flere hytter.

Undertegnende deltog som nybegynder sammen med 4 andre fra introholdet. Det er helt sikkert ikke sidste gang, at jeg deltager i weekendture med klubben.

Anna-Grethe

Som den kvikke læser har opdaget er dette nummer af bladet udvidet til 12 sider i et mislykket forsøg på at få plads til alle de modtagne indlæg. Så i må have Klaus's indlæg om Devizes-Westminster Race tilgode, men for at ikke skal føle jer alt for snydt er Charlottes billede af Klaus under en overbæring på kanalen kommet på forsiden. På side 11 har Klaus fanget Aksel under den forudgående rekognosceringstur i Newbury. Selv om jeg har rigeligt med stof og masser af nye dykker fotos må i gerne sende fotos og indlæg til bladet. Red

Devizes-Westminster Race 2017

Forberedelser

Så blev det endelig tid til Devizes-Westminster Race 2017. I 2015 planlagde jeg igen at ville deltage i Devizes-Westminster Race.

Løbet er et gammelt løb, der startede som en spejder udfordring i 1948 om distancen fra Devizes til Westminster på 200 km ad Kenneth-Avon kanalen og Themsen kunne gennemføres på under 100 timer med alt forplejning og udstyr med i båden. Derfor (og fordi det er engelsk) er der utroligt mange traditioner omkring løbet.

Siden har løbet udviklet sig. Det foregår altid i påsken, og kan nu gennemføres i toer (kajak eller kano), som non-stop løb eller som et løb over fire dage for enere og juniorer.

Jeg lagde planer om at ville deltage i 2017, da det da ville være 20 år siden jeg deltog i løbet sidst, og begyndte at forberede. Da løbet blandt andet omfatter ca. 75 overbæring betyder vægten at kajakken meget, så jeg besluttede at købe en letvægtskajak, der ville gøre overbæringerne lidt nemmere. Siden blev det også til en ny pagaj, nyt overtræk og ny redningsvest. Garmin GPS ur til hjælp under træning fik jeg i fødselsdagsgave.

Jeg prøvede at få flere deltagere og eventuelt hjælpere med; men det endte med at kun Klaus og jeg deltog som roere i K1 og Charlotte var med som hjælper.

For at kunne ro lidt på Themsen inden løbet havde vi bestilt ro-licenser til Themsen for henholdsvis en uge og en måned, og vi havde lejet en faststående caravan i Hurley Riverside Park for fjorten dage. Endelig havde vi bestilt nogle kort på DWs hjemmeside og overlevelsesperer, som jeg skulle hente hos Marsport i Reading, når vi kom til England.

Inden løbet

Charlotte og jeg kørte med kajakerne palmesøndag, hvor vi kørte til Calais, hvor vi tog biltoget gennem ”The Tunnel” under Kanalen. Vi havde bestilt en overkørsel kl. 4 om morgenen, så vi ville være fremme ved Hurley om morgenen; men vi blev ledt tidligere ombord på toget, så vi endte med at være fremme ved Hurley allerede kl. 0.30, så vi sov i bilen til næste morgen, hvor vi fik caravanen.

Hurley er en lille landsby med gamle huse, og Caravan parken ligger lige ned til Themsen i et smukt område med masser af dyreliv, så vi hørte ugler om natten, og om dagen var der mange røde glenter.

De næste par dage gik med lidt roning på Themsen, og vi var i Reading for at hente et kamera, der var bestilt, så jeg kunne tage billeder under løbet, og i Marsport for at hente lynlåsovertræk, kort og overlevelsesperer, samt flydeposser, som jeg havde opdaget var et krav, hvis man roede i en sandwich-kajak.

Der var dog også lidt tid til sight-seeing, så var en tur til Greys Court – et country house under National Trust. Her kunne vi nyde det engelske forår

med blomstrende kamelia og Bluebells i fuldt flor.

Så var det tid til at hente Klaus i Heathrow, hvor han fløj til om onsdagen. Inden nåede vi lige forbi Saville Garden ved Windsor. Her var det meget tydeligt, at foråret var længere fremme i England. Alt var lysegrønt og der var et væld af blomster. Da vi kom tilbage til Hurley nåede Klaus og jeg en lille rotur, så Klaus kunne prøve et par sluser, idet Hurley og Temple sluserne lå få kilometer fra Caravan parken.

Torsdag kørte vi til Newbury, der er målbyen på første-dagen for at se nogle kanal-sluser og målområdet. Vi gik en tur til Newbury sluse, hvor vi faldt i snak med nogle frivillige slusevagter. De fortalte at vedligeholdelsen af kanaler og sluser var overgået fra staten til en trust, hvor frivillige stod for en stor del af vedligeholdelse og servicering af sluser.

Efter endnu en lille rotur til Hampledon slusen gik aftenen med at gøre klar til løbet næste dag, hvor starten gik fra 9.30 til 10.30.

Løbet – dag 1 (Devizes – Newbury)

Fredag morgen kørte vi til Devizes, hvor starten gik fra ”The Wharf”. Her var totalt kaos med biler kajaker, roere og hjælpere alle vegne; men heldigvis fik vi en parkeringsplads, så vi kunne læsse bådene af og gøre klar til inspektion. Pludselig var der en, der spurgte om vi var danskere. Det var Peter, der var englænder, men havde boet flere år i Danmark. Det blev checket, at vi havde: overlevelsespose, ekstra sæt tøj, 300 ml reserve væske, 200 g chokolade, redningsvest, fløjte, overtræk og at kajakken havde tilstrækkelig flydeevne (flydeposer). Vejret var overskyet, men mildt med lidt vestenvind, så det var nærmest perfekt rovejr.

Vi fik en GPS-tracker sat på redningsvesten og var derefter klar til at starte. Kajakkerne blev startet med et minuts mellemrum. Umiddelbart efter starten gik kanalen under London Road Bridge, og så var der 58 km til første delmål i Newbury. Langs hele kanalen er den gamle træksti, hvor hestene trak prammene, og her var der mange der gik tur. Kanalen er ikke bred – måske 7-10 m og mange steder lå de gamle kønne flodbåde fortøjrede og kanalen passerede under mange gamle stenbroer. Efter ca. en halv times roning indhentede jeg Klaus, der ligesom jeg prøvede at holde et stabilt march tempo, så vi kunne holde tempoet hele distancen. De første 25 km gik relativt smertefrit; men efter Pewsey stødte jeg på de første sluser, og de lå i forbindelse med vejbroer over kanalen, så man skulle derfor højere op end bar trækstien. Det var derfor en hård start på overbæringerne, som der var over 30 af på første dagen. Derefter skulle jeg passere Bruce tunnel, der er en 300 m lang tunnel, hvor der kan være uroligt vand og dårlig sigt. Jeg kom til at ligge bag en toer kano, så jeg måtte sætte farten lidt ned; men heldigvis lavede den ikke meget uro i vandet. Efter Bruce tunnel begyndte der at være flere tilskuere og supportere på trækstien og ved sluserne, så der var mere liv over ruten. Derefter kom ”Crofton Flight”, der er en serie af 9 sluser over 2 km. Nogle løber igennem disse sluser for ikke at skulle op og i kajakken så mange gange. Jeg tog de først

to sluser i løb; men det var hurtigt klart at min løbekondition ikke var god nok til det, så resten roede jeg imellem sluserne. Undervejs var mit siddeunderlag pludselig væk efter en overbæring. Jeg blev noget bekymret, det ville ikke være behageligt at sidde direkte på sædet resten af turen, og jeg havde ikke noget reserve underlag med. Heldigvis viste det sig, at det bare var rutschet bagud i kajakken da jeg rejste mig op ved overbæringen. Resten af kanalen til Newbury var en blanding af lette sluser og svære sluser med enten passage op over en vej eller længere strækninger, så jeg var godt træt af overbæring til sidst. Til gengæld havde vi passeret vandskellet, så den smule strøm der var, var medstrøm. Jeg havde sat mit GPS ur og et kort over dagens rute på kajakken og det havde jeg glæde af, så jeg kunne vurdere, hvor langt jeg var kommet. Endelig nærmede Newbury sig, hvor der var en lav bro og en sluse, hvor der skulle bæres over. Imidlertid lød der lige pludselig et horn, og dagens etape var slut. Det viste sig, at målet var blevet flyttet til et stort sportscenter lige før Newbury. Charlotte holdt imidlertid ved den gamle mållinie ved Newbury Wharf, så efter en kort pause roede jeg det sidste stykke igennem Newbury. Jeg mødte Charlotte, og vi kørte tilbage til målområdet, hvor Klaus netop var kommet ind. Efter et hurtigt bad tog vi tilbage til Hurley, hvor vi spiste en kæmpe portion spaghetti med kødsauce, og gjorde klar til næste dag.

Løbet - dag 2 (Newbury - Marlow)

Da vi havde haft forskellige rotider, skulle vi starte lidt forskudt; men vi skulle starte tidligt – mellem kl. 7 og 8, så vi var tidligt oppe og afsted. Igen var der lidt kaos med biler, roere og supportere; men vi fandt et sted at stille bilen, mens vi lossede kajakkerne. Lige efter starten skulle vi igennem de to overbæring i Newbury; men der var dog færre overbæring – i alt 25, men samme distance – 58 km. De 15 på kanalen var igen lidt blandede; men generelt lidt nemmere end på første dagen, og igen var det godt rovejr. Ved Aldermaston slusen stødte jeg albuen imod kanten, da jeg satte mig i kajakken, så jeg røg en tur i vandet. Heldigvis var vandet hverken dybt eller særlig koldt, så jeg kom hurtigt op fik hjælp til at tømme kajakken og roede videre, og efter yderligere en time var jeg lige så tør, som hvis jeg ikke havde været i vandet. Kanalen løb nu sammen med Kenneth floden, og derfor blev kanalen/floden bredere. Her fulgtes jeg med Bob McCall, der var i gang med at gennemføre sit 8ende DW. Endelig nåede jeg til Reading, hvor Kenneth floden løber ud i Themsen. Her var der lavet en ekstra overbæring ved Marsport, hvor man enten kunne løbe igennem eller holde en spisepause. Jeg havde valgt ikke at holde pause, men Bill holdt spisepause, så jeg fortsatte alene. Sluserne på Themsen er generelt større end sluserne på kanalen; men de næste par sluser var ikke slemme. Den næste sluse var af erfaring en af de mest anstrengende – Marsh sluse – hvor man efter slusen skulle over en bro, og derefter et stykke hen af bredden, før man kunne sætte kajakken i. Og den

var lige så slem som jeg huskede, så jeg valgte at gå med kajakken, og hen over broen var der en irriterende modvind, der rev i kajakken, men til sidst fik jeg kajakken i vandet og kunne komme videre. Derefter kom Henley-on-Thames, der er en køn gammel by, hvor der er stolte rotraditioner (Henley Royal Regatta) og en gammel bro over Themsen. På vej ud af byen kommer man forbi en lille ø med et tempel, og derefter kom Hampledon slusen, hvorfra der kun var godt ti km til dagens mål. Da jeg nåede i mål i Marlow, fik jeg noget sukker af Peter, der syntes jeg så lidt brugt ud. Derefter roede jeg tilbage til Hurley Caravan Park, hvor Charlotte var kørt tilbage til med bilen. Undervejs mødte jeg Klaus, der kun manglede de sidste kilometer til mål. Vi kørte til Marlow og hentede Klaus, hvorefter vi kørte tilbage til Hurley, hvor vi fik en lækker lamme-kølle til aftensmad.

Løbet – dag 3 (Marlow – Teddington)

Som på andendagen skulle vi starte forskudt og mellem kl. 7 og 8. Charlotte ville ikke køre ind i London, så vi prøvede at finde en chauffør; men desværre uden held. Da vi skulle til at gøre klar til start opdagede Klaus, at han havde glemt sit overtræk i Hurley, og det kunne vi ikke nå at hente. Heldigvis stod vi netop og snakkede med Bob McCall om hjælp til transport, og hans hjælpere havde et ekstra overtræk, som Klaus lånte.

Dagen startede som en dejlig solskinsdag, og sådan fortsatte dagen, så det blev en dejlig dag igennem et af de smukkeste områder af Themsendalen. Vi roede nu på Themsen, hvor der var mere vand og strøm, så det var muligt at ro hurtigere, samtidig var der kun 10 sluser tilbage, og de fleste var med korte overbæring og med en distance på 59 km. Jeg fik holdt en god udgangsfart og gjorde følgeskab med Peter Channon fra Hampton CC. Vi havde et godt samarbejde og nåede allerede op til Klaus ved Boulters sluse, hvor der var meget lidt plads, og Klaus var lige ved at blive væltet i vandet, da en af de andre kajakker ramte ham i siden. Efter Bray slusen satte Peter tempoet ned, og resten af løbet roede jeg alene.

Det næste stræk førte forbi Windsor, hvor man kunne se slottet og efterfølgende store grønne områder. Jeg troede målet var før Teddington slusen; men der tog jeg fejl, så der var lige en ekstra overbæring, og den totale distance var ifølge GPSen på 60 km, hvilket var lidt længere end det angivne. Landgangen var lidt svær at finde; men til sidst lykkedes det at komme op. Kajakken skulle bæres ret langt til, hvor de kunne opbevares til næste dag, så det blev med lidt pauser under vejs. Jeg skiftede tøj (noget af ”overlevelsestøjet”) og nåede lige tilbage til mållinien igen, da Klaus kom ind. Vi bar hans kajak hen til opbevaringen. Da Klaus havde skiftet gjorde vi kajakerne klar og gik derefter til Teddington station for at tage et tog tilbage til Hurley. Imidlertid var der uorden i togdriften, så vi skulle tage togbusser til Hxxx, og derfra tog til Twyford. Selvfølgelig kom den ene togbus ikke; men stationsforstanderen satte himmel og jord i bevægelse for at skaffe en ny bus. Vi kom afsted; men bussen var sent på

den i forhold til toget. Heldigvis var toget også et par minutter forsinket, så vi nåede med, og efter et par timer var vi i Twyford, hvor Charlotte hentede os i bilen. Det havde været en god; men lang dag, og vi var sultne, så der blev bestilt bixsemad med en pande fuld af spejlæg.

Løbet – dag 4 (Teddington – Westminster)

Den sidste start fra Teddington er altid planlagt til starten af det udgående tidevand, hvilket var kl. 7.05. Inden var der kit check, så vi skulle op allerede lidt i 5 om morgenen for at nå ind til Teddington og finde en parkeringsplads. Vi fik checket vore kit og var klar til at starte. På grund af den sene påske var der mange deltagere i årets DW race, så derfor skulle de første 40 ener-kajakker starte allerede 6.50. Vejret var gråt; men det var også tidligt om morgenen. Starten gik, og da det var alle de førende kajakker, blev der startet i et højt tempo. Det skabte en del uro i vandet, så jeg tog det lidt roligt for ikke at kæntré. Jeg kom med i tredje gruppe, som bestod af seks kajakker. Da vi var startet før tidevandet begyndte at løbe ud, var hastigheden den første halve time kun på 9 km i timen. Jeg fulgte Simon Derhan, der var en del af gruppen. I en periode var vi foran gruppen; men vi blev samlet igen. Vejret var blevet lidt dårligere med tiltagende modvind og bølger, der var svære at læse fordi vandet var grumset. Her kom min turbåd til sin ret, og Simon roede også i en stabil kapbåd, så vi tog afstand til de andre i gruppen. Undervejs passerede vi en række ikoniske broer, Kew Bridge, Hammersmith Bridge, Vauxhall Bridge og Lambeth Bridge, og pludselig dukkede London Eye op, og kort efter Westminster Bridge. På den sidste del af ruten blev vi ledt over til den sydlige side af Themsen på grund af det urolige vejr, og efter 2 timer og 5 minutter passerede vi Westminster Bridge, og var i mål. Vi skulle derefter ind til landgangstrappen hvor hjælpere stod klar til at gribe kajakken, så man ikke drev forbi. Efter lidt uro kom jeg ud af kajakken og op af trappen, og DW2017 var slut for denne gang. Med en samlet placering som nr. 28 (3. bedste over 50 år) og en samlet tid på 20:24:48. Jeg fik lagt kajakken ved London Aquarium. Så fik jeg et dejligt varmt bad og fik taget det traditionelle billede med Parliament og Big Ben i baggrunden. Klaus kom i mål, og derefter stod det på engelsk morgenmad, som alle deltagere fik ved fremvisning af deltagernummer. Vi skulle så hente bilen i Teddington, men inden måtte vi aftale med officials, hvor vi kunne lægge kajakkerne indtil vi var tilbage. Chief Umpire angav et sted og hjalp endda med at bære kajakkerne. Vi tog en Taxi til Teddington og kørte derefter bilen tilbage til Lambeth. Vi fandt et sted at parkere bilen, fik hentet kajakkerne, og så gik turen tilbage til Hurley. Undervejs var der pludselig en motorcykel, der dyttede af os – det var Chief Umpire, der også var på vej hjem. Da vi kom tilbage til Hurley gik jeg en tur til Hurley slusen for at tage billeder, mens Klaus fik et bad. Om aftenen spiste vi en lækker bøl på den lokale pub ”The Rising Sun” og derefter stod den på afslapning resten af aftenen.

Efter løbet

Tirsdag kørte vi Klaus til Heathrow, hvor han tog flyveren hjem, og derfra kørte til først til St. Albans, der er en gammel by med en stor kirke, og derefter besøgte vi en gammel arbejdskollega, der var flyttet til England.

Charlotte havde tabt sin telefon i taxaen til Teddington, så vi brugte lidt tid på at få den igen. Det lykkedes til sidst på vejen hjem om fredagen.

Inden havde vi dog nået at være i Henley, hvor vi fik afternoon tea på ”The Red Lion”, der ligger ned til Themsen, og en dag i Oxford, hvor vi fik det eneste regnvejr på turen, så vi besøgte Natural History Museum.

Fredag ventede vi snuden hjemad. Vi kørte over Teddington for at hente telefon, og derfra tog vi til Chartwell – Churchills bolig. Endelig tog vi til Folkestone, hvor vi igen var heldige og blev sat på et tidligere tog. Vi havde bestilt en overnatning i Temse i Belgien. Næste dag kørte vi hjem via Kolding. Første del gik fint; men fra nord for Hamburg var der en del kø-kørsel også på grund af grænsekontrollen.

Vi var endeligt helt hjemme omkring midnat, og næste formiddag blev kajakkerne lagt tilbage i bådhuset.

Hvis du er interesseret i mere information om løbet er der en hjemmeside: <http://www.dwrace.org.uk/>, der står også en del i https://en.wikipedia.org/wiki/Devizes_to_Westminster_International_Canoe_Marathon, og endelig er der også en lukket Facebook gruppe, som man dog nemt får adgang til bare ved at søge om medlemskab: <https://www.facebook.com/groups/411361872008/> (Devizes to Westminster International Canoe Race).

Aksel

Ansvarshavende redaktør:
Karl Venzel Vejrup tlf: 40567376
Gyvelvej 12 B st.tv
4000 Roskilde

Indlæg til medlemsbladet kan sendes til
ovenstående adresse eller emails til:
karl.vejrup@gmail.com

Redaktionen forbeholder sig ret til at
redigerer i indsendt materiale.
Underlødige og injurierende indlæg
kommer kun i bladet såfremt redaktøren
finder dem morsomme og relevante.

Bestyrelsen:
Formand: Finn Petersen 43717113
Kasserer: Aksel Hadberg 46367384
Best.medl. Mads Jakobsen 46359015
Best.medl. Tom Søndergaard 30386241
Best.medl. Finn Roer Jensen 46564499

På RFK.'s hjemmeside: www.roskildekajakklub.dk kan
læses flere oplysninger om klubben f.eks. vores love,
kontingenter, navne på instruktører, mail adresser osv.
Interesserede kan læse om klubbens instruktionskursus
for nybegyndere. Webmaster er Finn R.

Roskilde kajakklubs kontonummer i Nordea:
Reg nr. 2905 – Konto nr. 2551457098

Kajakaktiviteter

8.-10. september. Klubtur til Silkeborg Vandrehjem // Mulighed for at
ro Tour d Guden å som er 9. september, eller bare have en god rigtig rar
weekend tur med roture, skovture og alt andet godt, snak med Finn P og
hold øje med opslag i klubben.

23.september. Mølleåens blå bånd

28. Oktober er der standerstrygning. Programmet er ikke fastlagt, men
redaktøren gætter på at vi roer ved 14 tiden og spisen en kokostop og får
et glas champagnen ved 17 tiden. Det vides endnu ikke om der er en fest
efterfølgende .

På generalforsamlingen blev der snakket en del om en tur på den sven-
ske elv Lagan med Hasse Olsen, Men vi venter stadig et opslag.

Ved du, at klubben har en mailingliste, hvor der informeres om aktivite-
ter i klubben, og hvor du selv kan komme med forslag? Hvis du ikke al-
lerede står på listen, så kan du tilmelde dig hos Finn Roer, finn-
roer@hotmail.com